

- δενδροέθειραι πτυχαί,
 [ρύσ]ασθέ μ' ἐνθέν[δ]ε· νῦν ἀήταις
 φερόμεθ', οὐ γὰρ ἔτι ποτ' ἀμὸν
 [σῶ]μα δέξεται [πόλ]ις
 110 κ[.]. εγ γὰρ χερὶ πα[.]ε[.]νυμφαιογονον
 [...].ον αντρον ο[...].[...].δαστακαπε[.....].ονειτεο βαθυ-
 [τ]ερον ποντοιο τ[...].α απεχε μαχιμο[...].[...]
 πλοιμον Ελλαν ευ[...].η
 στέγην ἔδειμε
 115 [τ]ῆλ[ε] τελεόπορον ἐμὸς
 [δ]εσπότης· οὐ γὰρ ἄ[ν] Τμῶ]λον οὐδ'
 ἄστυ Λύδιον [λι]πὼν Σαρδέων
 ἦλθον [Ἐ]λλαν' ἀπέρξων Ἄρ[η].
 νῦν] δὲ πᾶι τις δυσέκφευκ[τ]ον εὖ-
 „
 col. iv
 120 ρηι | γλυκεῖαν μόρου καταφυγὴν ;
 Ἰλιοπόρος κακῶν λυαί-
 α μόνα γένοιτ' ἄν, εἰ
 †δυναστα† πρὸς μελαμ-
 πεταλοχίτωνα Ματρὸς οὐρείας
 125 δεσπόσυνα γόνατα πεσεῖν
 εὐωλένοους τε χεῖρας ἀμφιβάλλων
 „
 2 ia.
 lec.
 [ ]
 2 ia. sp.
 lec.
 2 ia. ba.